

doc. Ing. Jiří Cajthaml Ph.D.

Posudek disertační práce Mgr. Evy Chodějovské

1. Aktuálnost tématu

Disertační práce nese název „Obraz Prahy v raném novověku. Ikonografie jednoho evropského města“. Téma práce je jistě aktuální, zejména s ohledem na zvolený přístup, který se v mnohém odlišuje od tradičních historicko-geografických prací. Oceňuji zejména komplexní přístup k vizuální reprezentaci města, tedy jak k vedutám (tradičně zkoumaným v rámci dějin umění), tak k mapám a plánům (tradičně zkoumaným v rámci kartografie). Již z úvodu práce je zřejmé zaujetí pro dané téma a správné definování základní otázky celé práce.

2. Způsob zpracování a dokumentace výsledků

Text práce je velmi rozsáhlý; na poměry disertačních prací, které jsem měl možnost oponovat je rozsah velmi nadstandardní. Přesto text působí kompaktním dojmem a je dobře strukturován. Rozdělení do kapitol autorka výstižně komentuje v úvodu práce (první kapitole).

Druhá kapitola uvádí přehled bádání v oboru urbánních dějin. Zde je text méně čtivý zejména kvůli velmi kondenzovanému shrnutí dostupné literatury. Rešeršní část práce je provedena na výborné úrovni; přehled studované literatury je úctyhodný. Třetí kapitola shrnuje snahy o inventarizaci dochovaných zobrazení Prahy. Velmi mě zaujalo dílo Zdeňka Wirtha a Josefa Palduse.

K mému odbornému zaměření má nejbliže kapitola čtvrtá; bohužel (avšak pochopitelně) stručnější než ostatní části textu. Přesto jsem rád, že se autorka pustila i do technických témat. Je zřejmé, že digitální technologie jsou v takto koncipovaném výzkumu nezbytné. Z textu práce je vidět, že autorka jako jedna z mála v oboru konzultuje technická témata s odborníky a je schopná propojit oblast historické geografie a kartografie s čistě technickými oblastmi geografických informačních systémů a mapových serverů.

Rozsahem nejvíce prostoru zabírá pátá kapitola, věnující se podobě jednotlivých vizuálních reprezentací Prahy. Sledovaný úsek dlouhý více než 300 let je rozdělen 3 dílčí období. Zde byl pro mě text nejvíce čtivý. Jednotlivá díla jsou velmi dobře popsána i hodnocena, nechybí odkazy na předchozí výzkum. Poněkud netradiční je zařazení většiny obrázků na konec textu (v tomto případě do druhého svazku disertace). Po přečtení práce však tento způsob oceňuji zejména z důvodu přehlednosti. Právě pátá kapitola se odkazuje na nejvíce těchto vyobrazení.

Závěrečná šestá kapitola je obsažena v druhém svazku práce spolu s obrazovými přílohami. Zcela zásadní mi přijde metoda genealogie jednotlivých vyobrazení. Její výsledky považuji za významné výstupy celé práce. Také analýza míst klíčových pohledů na Prahu a jejich vývoj jsou dle mého názoru významné. V oblasti vývoje mapových znaků pro Prahu se autorka navíc věnuje oblasti kartografické sémiologie. Se závěry práce souhlasím; jsem rád za diskuzi nad definicí plánu a veduty. Zvolené téma mě osobně velmi potěšilo; práce jasně prokázala, že zkoumání vizuálních reprezentací města je vhodné provádět komplexně, což se v této práci u Prahy povedlo.